

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1657

§. 145. Dixerunt ergo omnes ei: Tu ergo es filius Dei? v. 70

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

Cruce affixum, & eadem mortuum, nostri te denique causa ad inferos usque penetrasse; post tot igitur labores; post tot arumnas, & molestias, ne nos perdas & abicias. Recordare Iesu pie, quod simus causa tua via; nec nos perdas illa die, quod ut non fiat, nunquam in iudicio hominem ullum opprimam, ne forte contra me ad tutum supremum tribunal appellet.

§. 145. Dixerunt ergo omnes ei: Tu ergo es filius Dei? v. 70.

Audientes principes, & totum concilium ipsum Iesum, loqui de virgine & sessione sua à dextris Dei, facile advertunt, eum insinuare, quod ipse sit filius Dei, quomodo enim à dextris Dei sedere præsumeret, nisi honorabilior vel æquè honoratus cum Deo? ut igitur speciem dent suis calumniis, quasi expressius dici poscunt, quod jam satis intellexerant omnes peccatores, quo deciditis, quando vos passionibus vestris sine mortificationis remedio permittitis!

O Iesu, verè tu es filius Dei, hoc ego credo ut & credam, & in hac fide mori desidero, ubi autem veneris à dextris patris in virtute Dei iudicare vivos & mortuos, memento mei, quia congregabuntur ante te omnes gentes, & illi ipsi, qui te nefariè judicarunt, videam te tunc securus sedentem in maiestate magna, in aëris medio super vallem Iosaphat, ubi ipsi montes contremiscent, & pavebunt, ut saccus cinericius intrepidus perstare possit: Tunc, ô dulcis animarum Redemptor, furorem exue, aut saltem minue, ut faciens, non in furore tuo, arguas me.

§. 146. Qui ait, vos dicitis quia ego sum. v. 70.

Quia vos Scribæ & Pharisei colligitis ex meis dictis, & factis, & asseveratis dicendo: Tu ergo es filius Dei? negare & ego non possum, quia ego sum, natura Dei filius! modesta, sed pulchra asseveratio; imò vox salutis, confessio sancta.

Christe Deus meus & omnia, te hodie & semper agnosco filium Dei unigenitum consubstantialem Patri, per quem omnia facta sunt visibilia, invisibilia; & non alium Deum præter te. Tu iudex totius mundi constitutus, ac toti mundo imperans, fratribus, tuis ignosce; ignosce quæso hominibus; benigno eos oculo respice; eosque gloriæ tuæ visione locupletes redde; meque cum eis fac gaudere perpetim.

§. 147. At illi dixerunt; quid adhuc desideramus testimonium? v. 71.

Vides jam Christiane lector, animum eorum, qui antea a deo avidè

Q 3

quæ-